

Islamitische Bestuurskunde

Het Islamitische bestuurskunde vindt zijn oorsprong, in het bestuur van de eerste "Islamitische staat" Medina voorheen Yathrib. De eerste Islamitische Staat werd gevestigd door de Profeet Mohammed (vz mh), in het jaar 622 CE (van de Christelijke jaartelling).

De basis voor deze staat was het "Verdrag van Medina", waarbij de rechten en plichten van de burgers in Medina werden vermeld. Het verdrag gold zowel voor moslims als voor niet-moslims, waarbij tevens de veiligheid werd gegarandeerd voor alle burgers van de Staat.

Enkele punten uit het verdrag voor de niet-moslims:

- Niet-moslim burgers hadden dezelfde politieke en culturele rechten als moslims
- Niet-moslims hadden vrijheid van religie
- Niet-moslims waren verplicht om mee te vechten ter verdediging van hun stad Medina en zouden ook de kosten van de oorlog delen.
- Niet-moslims werden vrijgesteld van de religieuze oorlogen van de moslims.

Na de dood van de Profeet Mohammed (vz mh) volgde de vier rechtgeleide Kaliefen, in chronologische volgorde van Abu Bakr, Omar, Uthman en Ali.

Na en tijdens de vier rechtgeleide Kaliefen bereikte de Islam, zowel het verre oosten als diep in het westen. De laatste Kalief was tot 1924 aan de macht. Deze Kalief was de laatste in de lijn van succesvolle Ottomaanse Rijk dat regeerde van 1453 tot 1924.

Het Ottomaanse Kalifaat was een van de vele succesvolle Rijken die de Islamitische gemeenschap en de wereld heeft gekend. Enkele andere voorbeelden zijn Andalusië, Abbasiëten, Moghuls. Tijdens deze succesvolle Kalifaten werden er vele bijdrage geleverd aan de wereld op het gebied van wetenschap, economie, architectuur, etc. Zelfs de verlichting in Europa was hoofdzakelijk tot stand gebracht door het hoge niveau van beschaving, die de moslims naar Andalusië (Spanje) hadden gebracht. Waardoor Europa uit de duistere middeleeuwen kon overgaan naar het Renaissance (hergeboorte). De rest van de wereld heeft dit ervaren als kolonialisme en slavernij. De structuur van een Islamitische vorm van regeren, heeft als basis de Kalief. Die is als opvolger van de Profeet Mohammed (vz mh) en tevens leider van de Islamitische wereldgemeenschap (Ummah).

Een Kalifaat heeft net als westerse regeringstructuren, een wetgeving, ambtenaren, rechters en belasting etc. Het verschil met het westen is, dat de Koran en de Sunnah (gezegdes en overleveringen Profeet Mohammed (vz mh), de basis vormen van de wetgeving, dat ook wel de Sharia genoemd. De dagelijkse bestuurlijke gang van zaken wordt gehandhaafd door geleerden/jurisprudenten, met een uitvoerige kennis van Islam. De rechters in Islam spelen hierbij een zeer grote rol. Tevens zijn er ambtenaren die de 'schatkist' van het Kalifaat beheren onder leiding van de Kalief. Belasting in het Kalifaat is in twee categorieën: Zakat voor moslims en Jizya voor niet-moslims. Naast de ambtenaren van de staat heeft de Kalief ook een Shura. Een Shura kan worden vergeleken met een groep adviseurs die de Kalief adviseren, op allerlei gebieden waar de Kalief het verzoek voor doet.

"De eerste Islamitische Staat werd gevestigd door de Profeet Mohammed (vz mh) in het jaar 622 CE (van de Christelijke jaartelling). De basis voor deze staat was het *Verdrag van Medina*, waarbij de rechten en plichten van de burgers in Medina werden vermeld."